

МИТЦІ З ЧАРІВНОГО КРАЮ

Під таким уже небом і такою зорею розляглося Закарпаття, що відчуття прекрасного здається ніби природженим у кожного з його мешканців. Дивовижна й особлива пристрасть закарпатців до образотворчого й декоративно-прикладного мистецтва. У невеликому краї на південному заході республіки, де чи не кожен чабан та хлібороб вправний різьбар або гончар, а кожна селянка — чудова килимарка або вишивальниця, вже у нашому столітті виникла й змінилася яскрава й самобутня місцева школа національного українського мистецтва, що по праву пишається іменами Ерделі та Бокшая, Манайла та Коцки, Контратовича та Шолтеса, Свиди та Глюка, Кащаша, Габди та інших. Слідом за ними йде чимало талановитих митців середнього покоління, які складають нині основне ядро творчого колективу. Підіймається й парость молодих художників, що радують талантам із самостійним образним мисленням. Роботи деяких закарпатських художників експонуються на цих сторінках.

Іван Ілько належить до тих, хто вже багато років тому почав торувати нові шляхи закарпатського живопису, рішуче розсугубуючи рамки його жанрового, тематичного та образного діапазону. Сьогодні це досвідчений та зрілий майстер, який з успіхом працює у станковому і монументальному живописі, пейзажі, портреті, побутовому жанрі. Вірний незгасним принципам реалізму, І. Ілько продовжує краї традиції попредників ще й своєю незмінною чутливістю до всього нового, породжуваного життям, соціалістичними перетвореннями в рідному краї, в характері, зовнішності, психології його сучасників. Творчим успіхом художника стала мозаїка в ужгородському будинку побуту, що бринить веселково, мажорною піснею на славу нової людини, гордої та вільної, прекрасної у своїй духовній силі та неповторної самобутності.

Творчість Семена Мальчицького, можливо, не вельми масштабна, проте вона має свою привабливу позитивну якість. Багаторічна вірність техніці пастелі дала гідні плоди: роботи художника, представлені на обласних та республіканських виставках, завжди вирізняються своєю змістовністю, лірико-емоційною повнотою, віртуозним використанням виразних засобів та можливостей пастельного пейзажу. Від натуристичних вражень С. Мальчицький дедалі більше переходить до образних узагальнень,

в яких обличчя мальовничої природи органічно зливається з прикметами творчої діяльності трудівників Радянського Закарпаття. У гармонійній поліфонії закарпатського пейзажу голос цього митця лине тихим, але свіжим і чистим звуком.

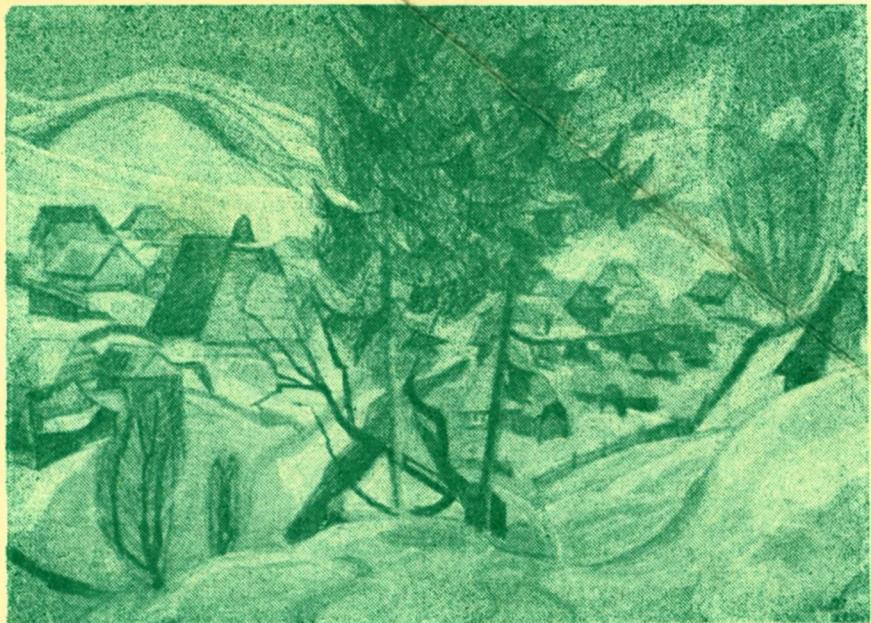
Вячеслав Приходько та Василь Скакандій — представники вже нової генерації, і в цьому середовищі їм належить провідне місце. Творчий почерк В. Приходька, його декоративну манеру, зруйновану на використанні великих кольорових площин, гармонії та контрастах насичених червоних, синіх, золотисто-вохристих та білих тонів, сплутати з чиєюсь іншою неможливо. Та важливіше, мабуть, своєрідне мальовниче бачення життя, закоханість у святкову стихію народного буття. Що б не створював художник — монументальний розпис, що відображає в образній формі докорінні зміни в побуті закарпатців, чи картини колгоспної праці, міські чи сільські пейзажі, натюрморти чи яскраву багатолюдність сільських весіль і свят, — на всьому відбиток неповторності обдаровання й особи автора, його піднесено-поетичного уявлення про природу та своїх земляків.

Легенди та перекази, пісні та бувальщини, стародавній фольклор і сьогодення Карпатського краю — ось сфера творчості В. Скакандія, який став чи не одним з перших на Закарпатті професійним художником-графіком. Прикрашені його гравюрами книжки захоплюють читачів і глядачів поетичним настроєм народної творчості, героїкою одвічної боротьби за волю та соціальну справедливість, фольклорним багатством виразних засобів. Вистражданість здобутого щастя виявляється в трагічних колізіях не такого вже далекого минулого, напруженному драматизмі ілюстрацій до новел В. Стефаніка, інших творів української класичної літератури. Художник, багатогранного хисту, В. Скакандій відомий на Закарпатті не тільки як гравер та офортист, а й як тонкий живописець-лірик.

Чотири художники, чотири творчі індивідуальності. Четверо з великого колективу закарпатських митців, одного з найцікавіших і виразних загонів радянського українського мистецтва. Запам'ятаемо їхні імена: вони ще не раз зустрінуться тим, хто шукає в образах мистецтва прекрасні риси та грани нашої доби.

ГРИГОРІЙ ОСТРОВСЬКИЙ

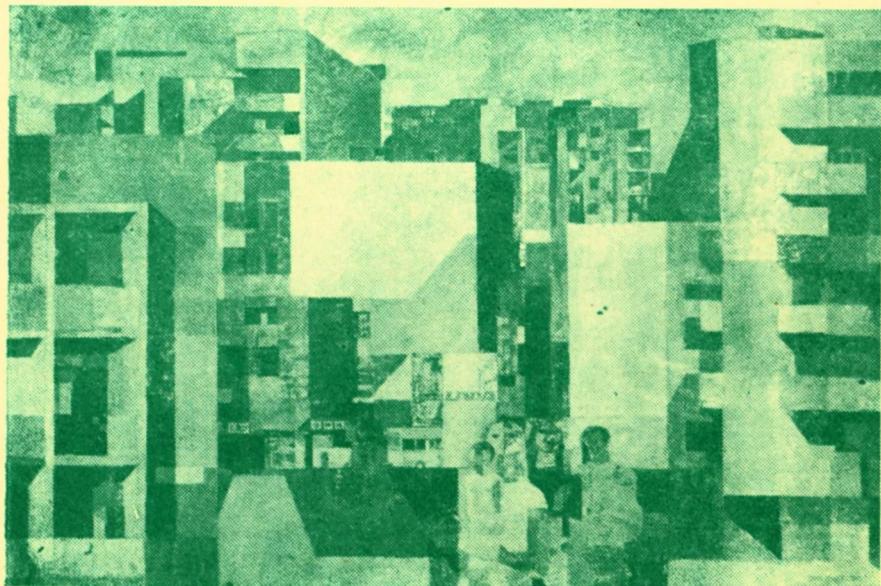
Ужгород — Львів

С. Мальчицький. Половини в снігу

НАШ ВИСТАВОЧНИЙ СТЕНД

В. Приходько. Нові ритми

В. Скакандій. Опришок Пинтя

НАШ ВИСТАВОЧНИЙ СТЕНД

В. Гірихідько. Верстак

